

GAZETA NARODOWA WILEŃSKA

ZA ROZKAZEM NAWYŻSZEJ RADY.

W NIEDZIELĘ DNIA 11. MAJA ROKU 1794.

Virtus non territa monstris.

Z Wilna dnia 11. Maja.

Wilno okazuje się teraz w wojennej postaci. Nie ma nikogo, który tylko od Opatrzności ma sily po temu, żeby albo nie chciał, albo nie był osobiście obowiązany wedle przemożenia przykładać się do wspólnej obrony. Uzbrojenie ludu za gorliwością Obywatelów i mieszkańców tutejszych, idzie z pośpiechem. Święta miłość Ojczyzny łączy wzajemnie wszystkich ku jednemu celowi. Rekruci do Wojska codzień się pomnażają. Gwardya Miasta Wilna z samych prawie ochoczych złożona, już w znacznej jest liczbie. Majętniejszy z uboższym bez różnicy, pełni to wszystko co dla miłości Ojczyzny powinien. Ojczyzna jest w niebezpieczeństwie. Nie może być na to Hasło zimrey obojętności. Pasa umysł i najmłodszych Obywatelów tym szlachetnym zapalem, który kwiat dystrygowaney Młodzieży na naynebelczyńskie narażenia wystawia. Zaci Woluterowie czyli ochotnicy ubiegają się służyć pod znakami wolności: a usni w dobrej sprawie i Boskiej pomocy, nie wzdrygają się łzczęku oręża i luku Armat ani kul zaboyczych. Czegoż nie dokaze w ogóle obrona wspólna, gdy gorąca chęć jey służenia, samę prawie sposobność i sily w młodych Obywatelach wyprzedza? Przed kilką dniami w potyczce okolo Michalisk z naydowali się między innemi z honorem jako Adjutanci Kommandanta sily zbroyney Litt: JJ. PP. Pocię Obożny W. L. Antoni Granowski Sekretarzowicz W. K. Józef Narbut Wojskowicz Lidzki, który już i pod Niemenczynem dawał dowody odwagi swojej.

Każdy już jakiegokolwiek stanu i profesyi Obywatel i mieszkaniec w Wilnie, obowiązany jest za wydanym od Magistratu obwieśczeniem, podług wyszłego rozkładu, przyślawić ludzi zbroynych, w jaką kto może broń opatrzonych, na wszelaki przypadek wreszcie i tam z domownikami stawać do obrony. Prócz tego kupcy tuteysli wraz z innemi Obywatelami, wystawiają 200 Strzelców. Okoliczna Szlachta bierze się żywo do broni, i ręce ludu wieykiego szukają pomsty na nieprzyjaciela za złupione chaty, wydarty dobytek, i ostatni chleba kawałek. Idą się mścić za ogień i pożogi nad temi, u których palenie wiosek, zabijanie bezbronnych, pustoszenie spokojnych rolników, nazywa się prawem wojny, od żadnego innego Europejskiego Wojska nieznanem, ani bez

potrzeby praktykowanem. Cóżby się działo z większą częścią Europy, gdyby i podczas wojen prawa ludzkości szanowane nie były?

JP. Zaliwski Mechanik przy Szkole Gł: W. X. L: któremu wraz z JP. Justy Kapitanem w Korpusie Artyl: poruczona jest Ludwisarnia, prezentował na dniu onegdajszym sto sztuk Armatnych kul w krótkim czasie bo w przeciągu 3 dni zrobionych. Do lania już samych Armat przez rzeczonego Mechanika czynią się nayprędzce przygotowania: o których skutku niezadługo spodziewamy się doniesić Przechacney Powszeczności.

W tych dniach przybyli do tutejszego Miasta Xże Radziwił Kaszt: Wil: Pac Star: Wileyski, Chlewiński Jenerał Major, Soltanowa Marsz: N. Lit Wawrzecki przeszły Chorąży Litt: Wiszniewski Podk: Preński, Scypion Podstolec Litt: Wielu z tych doświadczyło dzikości plundrujących nieprzyjaciół. Ale nikogo tak osobista krzywda nie obchodzi, żeby nie więcej nierównie bolaf nad krzywdą Publiczną.

Dalszy ciąg z Dziennika Rady Nawyższej, Dnia 6. Maja. Rada Narodowa P. Tadeusza Horodeńskiego i ośmiastu innych obywateli Pttu Oszmnia: od Głębokiego z Kraju nowym zaborem zajętego, pę mimo Kommandy i strażę Wojsk Roslyyskich przybytych, i na obronę Ojczyzny poświęcających się, cnotę naśladowania godną w Dzienniku swym umieściwszy, po opatrzenie w Broń i wysłuchanie przyięgi do Kommandy Wojskowej odsyła.

JPP. Antoniego Prozora od Pttu Kowien: Jerzego Zabelle od Miasta Kowna, Michała Ogińskiego od Wwdztwa Wileń: Delegowanych do Składu Rady przyymuje.

Ofiarę JP. Kajetana Nagurkiego Kolegi swego w przeciągu dwóch Miesięcy zrekrutowanie, 500. głów z Bronią i Kołmi oświadczającego, z satysfakcją odbierając, w pomoc skutku oney 100.000. Złt: Pol: ze Skarbu Publ: determinuje.

Do nayrychleyszego ukończenia opisu Organizacyi Rady i Deputacyi wspólnie z Nianad uszczęśliwieniem Ojczyzny pracujących. JPPP. Michała Ogińskiego, Dominika Narbutta i X. Karpowicza Kolegów swych naznacza.

Zaleca Deputacyi Skarbowey, aby z ofiarowaney Skarbowi Publicznemu przez JP. Michała Ogińskiego summy, stofownie do kondycyi przez niego ułożonych 18.000. Złt: Pol: na potrzeby Wwdztwa Wileń: drugie

18000. Zł: Pol: na dokompletowanie Chę-
rąwi Jego w Brygadzie 1wszej, a 82,000.
Zł: Pol: na uformowanie Pułku przez JP.
Nagurskiego rekrutować się mającego obro-
conych było.

Dnia 7. Maja Rada Narodowa przez De-
legowanych do niej JPP. Michała Granow-
skiego Sekretarza W. Kor: z Wwdztwa Troc-
kiego, Fulgentego Kamińskiego Podkomorze-
go z Powiatu Eyszyskiego odbiera Akta Ak-
cessów, Elekcyi oraz uchwał do ratunku Oy-
czyzny stosownych, odebranie zaś 4,850 Cz
Zł: za furazę z Kassy Rossi: opłaconych i do-
działu pod dozorem Sądu Ziem: Eyszyskie-
go będących, jako Skarbowi Rzpłtey ofiaro-
wanych, Deputacyi Skarbowey nakazuje.

Na żądanie Obywateli Pttu Zawileyskiego
dozwala tymczasowem, aby Miasto Swir do
Zjazdu Obywatelskiego, nauczynienie Akces-
su do Aktu Powstania na wybor Delegata, i
Jurisdikcyą Kommissyi Porządkowey użyte
bydź mogło. Zaradzając zaś niebezpieczeń-
stwom, które w importancyi podatkow Publicz-
nych z przyczyn Aktualney wojny i prze-
chodow Moskiewskich zdarzyć się mogą, gdy
Kancellarye Ziem: żadną strażą opatrzone
nie są, nie już do Kancellaryi Ziem: jak po-
przedniczym Uniwersałem postanowiono by-
ło, ale do Kommissyi Porządkowey wno-
szenie Podatków przeznacza Xstwo Zmudz-
kie ze wszystkich Powiatow do Kommissyi
Porządkowey Rosieńskiej, Powiat Braślawski
do Wileńskiey, Zawileyski i Oszmiański
do Wileńskiey, Reszta Pińskiego, i Kobrzyń-
skiego do Brzeskiej, Merecki do Trockiey,
Kommissyów Porządkowey aby wszystkie
podatki importowały, mieć chce, i skutek te-
go Deputacyi Skar: poleca.

JP. Szyfki Sędziego Ziemskiego stosow-
nie do Opinii Deputacyi Bess: Publ: w za-
skarżeniach przeciwko niemu uczynionych
winnym nieznanym, od podeyrzenia i dal-
szego zatrzymania wolnym natychmiast
czyni.

Dnia 8. Maja. Rada N. detydowała wy-
stanie do pospolstwa Obrządku Ruskiego Pro-
klamacyi z upewnieniem Rządowey nad nie-
mi opieki, i zaleceniem wykonania na wier-
ność Rzpłtey przed Kommissyami porządko-
wemi przysięgi.

Po odebranych Raporcie o liczbie głów pie-
choty i jazdy Gwardyi Miasta Wilna nowo
formującej się, asygnowała JP. Gucewiczo-
wi Kommandantowi teyże Gwardyi na po-
trzeby oney pewną do Skarbu sumę.

Odebrała Akt Elekcyi Delegowanego do
Rady z Pttu Upitkiego JP. Staszewskiego
Podkomorzego z Akcessem do Aktu Powsta-
nia Narodu.

Przyymuje ofiarę JP. Onufrego Brzeziń-
skiego Obywatela Oszmiań: Rekrutow 42 do
Wilna przez niego przystawionych, do Regi-
mentu 3go oddać zaleca.

Na doniesienie od Kommandanta General-
nego, że w akcyach świeżo z Woyskiem nie-
przyjacielskim zaszytych, niektorzy z Officye-
rów uchybili swojej powinności, najsćislej-
szą indagacyą i przykladne winnych ukara-
nie JP. Kommandantowi Generalnemu wraz
z Delegowanym od Rady JP. Kocielem i in-
nemi Sztabs officyerami do tego przybrane-
mi, poleca.

Ze względu na konieczne i nieodwłoczne
sily zbrojney woyska liniowego powiększe-
nie uznala Rada N. potrzebę ponowić ode-
zwę do wszystkich Generalnie Obywateli o

jak nayprędzże przystawianie do Miasta Wil-
na Rekrutow z Dymow Rolniczych 25. tak,
ażebym poblizsze Wwdztwa i Ptty w czasie
dwóch tygodni, a odlegleysze, jakoteż i
Xstwo Zmudzkie w czasie 4. tygodni kosz-
tem właścicielow Dóbr przystawily, którym
Rekrutom niżej do Korpusow rozebrani zo-
staną i żołd ze Skarbu brać poczną, ażebym
ciż właściciele i Possessorowie potrzebną do-
starczając żywność, przy każdym z nich do
Wilna przystanym pieniądźmi gotowemi po
Zł: Pol: 100. do Kassy Deputacyi Skarb:
albo produktami tey wartości do Deputacyi
Opatrzienia oddali, postanawia. Osobno zaś
oprócz Rekrutow wyż wyrażonych Rada N.
z piąciu Rolniczych Dymow jednego ochot-
nika z kossą albo dzidą i siekierą, uchwała,
który ma bydź przystawionym do Generał
Majora swojego Wwdztwa i Powiatu, i po-
dlug urzędzenia jego w Mieście Powiatowym,
lub w Miasieczkach Parafialnych utrzymywa-
nym; a temu ochotnikowi żywność dostar-
czona byaż ma z tych piąciu dymow, z któ-
rych jest wybrany, albo w niedostatkum ze
Dwórzu zastąpiona. Ci ochotnicy nie będąc
Rekrutami, a zatym do kompletowania Kor-
pusow Woyska Krajowego nienależąc, po u-
staley potrzebie do domow zwróceniu bydź
powinni. Co się tycze dymow Szlacheckich,
którzy poddaństwa niemają, z tych piąciu
takoz dymow jeden ochotnik konny z Szab-
lą Pistoletami i dzidą, opatrzone żywnością
z tychże piąciu dymow Szlachty, za których
do tey wyprawy będzie użyty do Genera-
ła Wwdztwa lub Powiatu własnego stawać
i jego Ordynansom posłusznym bydź powi-
ntem Wolunterowie, którzy dobrowolnie
ofiarują osoby swoje na obronę Oyczyzny,
ci do Dywizyow woyska Krajowego gdzie
któremu zrzęczniey przypadac i podobac się
będzie, łączyc się mają Subordynując się za-
wsze Generalowi swojej Dywizyi. Poblizsi
zaś tuteyszey Stolicy bez żadney zwłoki
przybyć mają do Wilna poddając się pod sub-
ordynacyą Kommandanta Garnizonu Wi-
leńskiego Wszyscy ogólnie, aby w przecho-
dach spokojność jak naywiększą zachować
chcieli, Rada ostrzega.

Dnia 9. Maja. Rada N. odbiera od JPP.
Franciszka Frybessa i Jana Mülera w Depu-
tacyi Opatrzienia zasiadających, oświadcze-
nie wystawienia własnym kosztem ku obro-
nie Miasta Korpusu Jegrow wolnych pod
Kommandą JP. Michała Ogińskiego z ośob
kondycyi Szlacheckiey i stanu Kupieckiego
formować się mającego, i takową ofiarę w
zamiarach swoich nasychwalenieyszą z uwiel-
bieniem gorliwości Obywatelskiej przyymuje.

Odbiera Akt Elekcyi Wwdztwa Mereckie-
go przez Delegowanego do Rady JP. Domi-
nika Gieysztor Sędziego wespół z Akces-
sem do Aktu Powstania Narodu stosownym.

Dway Delegowani do Rady, jeden z Pttu
Starodubowskiego JP. Jozef Łappa, drugi z
Pttu Stonimskiego JP. Stefan Niezabytowski,
złożywszy Akta Elekcyi swey i Akcessa do
Aktu Powstania Narodu Mieysce swe w Ra-
dzie zasiedli.

Spieszemy się Publiczności choć z obcey
Gazety doniesć z Warszawy pod dnim 20.
Aprila (z Gazety Królewieckiey.)

Gazeta Narodowa wychodząc teraz pod
tytułem Powstania Polski donasza nam o
Rewolucyi w dniu 17. presentium w Warsza-
wie zaszyły to co następuje

Od dawna powszechności już było wiado.

mo, że Moskale mieli zamiar Woysko Polskie dezarmować, Arseniał z brać, a Warszawę ze wszystkiego złupić Obywatele, Mieszkańce i Młodzież z Korpusami w Warszawie konfiskującami ku wspólnej przeciwko temu obronie umówiwszy się, wyparować Moskwę ze Stolicy przyrzekli. Przeto dnia 17 alarmowane zostało od Polaków Miasto Moskale wymknawszy się z swych kwater, zbierali się na Ulicy Miodowej, naybardziej zaś pod Mieszkanie Generała d'Jgelstrom, a Artylerją swoją do Magazynu Prochowego i Cechauzu dla utrzymania Ludu tam nayliczniej zebranego zatoczyć kazali, co Polaków upewniało o wydanych na zabranie Prochów i Arseniału rozkazach. Przypuszczono więc mocny atak na Moskalów przy Ceyghauzie będących o godzinie piątej z rana, natychmiast Obywatele i nawet Młodzież od 10. do 15 lat mająca, mosła z Arseniału Broń, rozdawała one między lud i łączyła się z regularnym woyskiem w walce przeciw Moskwie. Trwało to do godziny 9. wieczornej, w tym czasie Arseniał i Magazyn Prochowy Piłskim Żołnierzem osadzony został, a Artylerją Myskiewką zabrana, Moskalów zaś reszta do Pałacu Jgelstroma jedynego na ten czas miejsca, które dla położenia swego w tym dniu zdobyte być nie mogło, zagnano. Dnia 18 równo ze dniem szturmowano ów Pałac, a chociaż Moskale w nim się bronili aż do godziny 5. po południu, jednak z niemałym krwawym wylewem mełtu zwycięzcow podać się musieli. Uhcie wszystkie trupy zallane, między którymi są Major d'Jgelstrom Synowie Generała Xze Gavgarim Pułkownik, Major Datzkow, i liczni Officerowie. W niewolę zaś wzięty z wielu innymi Officerami Baygayer Bauer Adjutant Generalski, sam General z Garstką woyska uszedł z Miasta. Król pod którego okiem wszystko się to działo, nominował zaraz Kommandantem tej Stolicy Mokronowskiego Generała, a Zakrzewskiego do Urzędu Prezydenta przywrócił, przy którym dla rozządzeń i utrzymania porządku ustanowiona jest Nowa Rada z 13 osób składająca się. Dziś weszła do Stolicy Dywizya Regimentu Wurtembergiego, a jutro spodziewane jest Korpus Generała Kościuszki ze 4000 ludzi, tymczasem wszystko już tu w spokojności, a każdy z Obywatelów uzbrojenem się zaprzęta.

Spodziewa się do godziny Gazeta ządaniu Publiczności, gdy o pierwszej znaczniejszej sprawie, chociaż dawniejszej, bo jeszcze na początku przeszłego Miesiąca zdarzonej, umieścza co następuje ==

Rapport Narodowi Polskiemu

Tadeusz Kościuszko Naczelnik naywyższy Sily Zbroyney Narodowej

Jakie są sprawy i dzieła Obywatelów twoich Narodzie, i jakie są obroty ważniejsze twej sily zbroyney, znam być moją powinnością, podług wyrazu Aktu Powstania Narodowego, i czuję środką mojego serca potrzebę, wierny Ci o tén uczyć Rapport

Narodzie! podnieś Ducha twojej odwagi i twego Obywatelstwa. Bóg potężny sprzyja twej sprawie. Ogól ludzi na całym świecie modły i łzy rzewliwe do niego za tobą przesyła, a sami tylko twoi tyrani i podłe ich narzędzia zlorzeczą twemu przedsięwzięciu.

Rozpoczęcie Powstania Narodowego wskazało nam potrzebę szukania i atakowania przewodzącego w Kraju nieprzyjaciela. Do-

pełniwszy w pierwszym celu urzędzeń naynagleyszych; w czym Wództwo Krakowskie i Kommissya jego, naypiękniejszy cnoty i gorliwości dali przykład; w drugim ruszyłem się z Woyskiem Rzpłtey z Krakowa 1. Kwietnia, i stanąłem obozem pod Lubarzą, potym pod Koniuszą stamtąd idąc ku Szkalmerzowi, i stanąwszy rano dnia 4. Kwietnia, niedaleko drogi do Działoszy idąc, pokazał nam się nieprzyjaciel naprzeciw skrzydła naszego. To ubespieczwszy opanowaniem przednim pagórką, zobaczywszy iż nieprzyjaciel ruszył dalej, poszedł na górę Kościejowka zwaną. Poszliśmy za nim i obfzedliśmy po lewej stronie, obaczyliśmy go znowu nad Wlią Racławicami, gdzie pozycya jego, górowała tę na której byliśmy, sytuacya miejsca nieprzyjaciela widokom naszym atakowania nieprzyjaciela; zrobione więc były urządzenia obronne ku własnemu bezpieczeństwu. Wkrótce naprzeciw lewego skrzydła naszego ruszyła się piechota i Artylerya Moskiewka, i wtedy Armaty nasze ukryte za lasem na dół ściągnięciem, dobrze między gęstą trawą wyracały mu ludzi. Ciał ogień szybki i skuteczny tej Baterii nieprzyjaciela który idąc na punkt naprzeciw skrzydła naszego, zaczął ponyskać się ku nam, gdzie go Armaty nasze z prawego skrzydła z równym skutkiem uszono wstrzymywac zaczęły przy pomocy Strzelcow i połowy Batalionu Regimentu 2. o w lesie postawionych. Pokazała się na lewym skrzydle kolumna druga Moskiewka, złożona z Jęgiów z Armatami i Kawaleryi, a na koniec w większej cokolwiek odległości pokazała się kolumna trzecia, na prawym skrzydle naszym. Wtedy święte Hasło wolności i Narodu, wzruszyło duży i dzielność walecznego Żołnierza, o los Ojczyzny i wolność swoją walczącego, poszliśmy z f. o. tu naszego z Milicyą datem pierwej z R. kruta Dymowego do obozu przybyłą, z dwiema Kompanjami 3go, i z 2ma 6go Regimentu na nieprzyjaciela, i nieudaliśmy czasu więcej Bateriom jego, tylko dwa z Kartaczami wyzioną na nas ogień; bo wraz z nimi, Kosy, i Bagnety, złamały piechotę, oganowały Armaty, i zmiały tę kolumnę tak, że w ucieczce broń i patrosze rzucal za sobą nieprzyjaciel. Toż samo stało się na lewym skrzydle naszym, gdzie odpor nieprzyjaciela dłuższy cokolwiek ustąpił niezmordowanej równie waleczności. Zniesienie i pokonanie nayzupełnijsze frontu i prawego skrzydła nieprzyjacielskiego, przymusiło lewe jego skrzydło, po odpierciu naszym do cofania się nagtego.

Batalia ta pod Racławicami trwała od godziny trzeciej po południu do ósmey w wieczor. Skutek jej jest zupełne zwycięstwo. Otrzymaliśmy plac bitwy, wzięliśmy 11. Armat, większego i mniejszego kalibru z zaprzęgami i Ammunicyą do nich należącą. Wzięliśmy Sztandar kawaleryi, Półkownika, Kapitana, Porucznika, Chorążego i 18 jeńców, bo żywość potyczki nie dała czasu pardonowania zapalonemu Żołnierzowi. Zdobyto wiele Orderów i znaków Officerskich, a Woysko zwycięskie wykrzyknęło na placu bitwy, Wiwat Narod. Wiwat Wolność. rachować można zabitych naszych około 100. i rannych tyleż. Straty nieprzyjacielskiej domyślić się można po samym obrocie i skutku batalii. Kommanderował naprzeciw nam Generalowie Denilow i Tormansow, z naszej strony Generalowie Zajączek i Madalński,

Mangot Brygadyr, i Lukke Major Regimentu ago. szczególniey dyktyngowali się Młodzież z ochotników pierwsi raz bitwę widzając w ogniu z trzech stron na nas typanym, pokazała się prawdziwemi Obrońcami swobod Narodowych, to jest: ludźmi za nic życie własne dla Ojczyzny wazącemi. Narodzie! to jest wierne dnia 4. Kwietnia pod Racławicami opisanie. Racz poczuć nakoniec twą siłę, dobądź jey całkowitey, chciey być wolnym i niepodległym, jednością i odwagą dōydziesz tego szanownego celu! umyśł twōy przygotuy do zwycięstw i do kłęk, duch prawdziwego Patryotyzmu powinien w obōdwoch zachować swą tęgość i energią. Umnie nic mezo staje, tylko wielbić twoje powstanie i służyć Ci, dopóki mi Nieba życia pozwolą. Dan Dnia 5. Kwietnia w Obozie nad Słomnikami 1794. podpisano Tadeusz Kościuszko, zgodno z Oryginałem Attestor

Ofiary Obywatelskie w różnych rekwizytach

Stanilewicz Obożny Siana wozow	30.
X. Połubiński Sekretarz siana wozow	50.
Houwalt Podstoli siana wozow	100.
Tenże Owśa Beczek	10.
Mordas Komornik siana wozow	50.
Owśa Beczek 2. Zyta Becz: i Skur juch-towych 2. płótna grubego łokci 30. fu-zya, i parę pistoletów.	
Szell Kupiec Wileń: Kufę Octu Win-nego dla chorych Żołnierzy.	
Hornowski Stolnik Owśa Becz: 30. Ce-giel do robienia pieców na lanie kul Armatnych	2,000.
Pomarnacki Sędz. Ziemi: Wil: siana woz: 30.	
PP. Bernardynki S. Michalskie 3. Ko-nie i Kary.	
X. Kobylański Przeor: Aug: w imieniu pewnego Obywatela swinie Ołowiu.	
Ogińska Wwdzina Trocka na chorych Żołnierzy Zł: 140.	
Antonowicz Skurę podeszwianą. Stoni-ny funtów 23 i sadia funtów	21.
XX. Trynitarze Antokol: Armatek z Lawetami 5. Moździerzów 2. i sztabę Spiżu.	
Ołędzka Star: siana wozow	50.
Lachnicki Stolnik Cegiel do robienia piecow na lanie kul Armatnych	2,000.
XX Karmelici WW. SS. Koni	4.
Gorecki Woyski siana wozow	50.
Kierlnowski Exaktor siana wozow	100.
Nagurski Chorąży Konia	1.
Sierpiński Woyski Wódki garcy	80.
Konia pod Armaty i siana wozow	3.
Morykoni Pifarz Koni 12 z zaprzęgiem.	
Bieliński Konia i Chomątów	2.
Charewicz siana tyle, ile się znajduje.	
XX. Pijarowie Koni	2.
XX Dominikanie Wileń: 4 Kary Bla-chy na Kartaczowe ładunki, saletry ka-mieni 4. pulbaryłki Prochu, Koni z Cho-mątami 2. Pik	10.
X. Dominikan Przeor Grodz: Koni	4.
X. Dominikan Przeor Trocki Koni	4.
XX. Dominikan Szumscy Konia z Chomątem, Jałowicę, Pułgaskow par 5. Stoniny funtów 35. Szynek 4. Pistole-tów parę. Kol okutych do Bryki	4.
XX Franciszkanie Gietwańscy Konia z Chomątem	
Białopiotrowicz Konia	1.
Szykowski Skarbnik Stoniny funtów 100. i Konia, ze Szleją	
Chodasewicz Koni z zaprzęgiem	2.
Malecki Szamb: Karabinow	3.

X. Kundziez Koni

Kiewlicz Towarzysz w Brygadzie pier-wszej ustąpił z gaży swojej co kwartał Złotych 74. gr 13. Pościel, Bótow pa-rę, Czapek dwa, Szlafnicę i Ręcznik.

X. Wolczacki Bilkup Koni parę z za-przęgiem i wozem do użycia wojskowe-go zdatnym.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Z Kopenhagi dnia 9. Kwietnia.

Dnia 29. Marca przyszedł już do skutku Traktat między naszym Dworem i Szwedzkim, na utrzymanie niezłomne neutralności wczasie toczonej wojny: treść jego jest następu-jąca. Oba Mocarstwa oświadczają głośno, iż chcą najsćcisleyszą zachowywać neutralność, i że w krytycznych okolicznościach Mocar-stwom sobie przyjaznym, lub sprzymierzonym, wszelkie przyjacielskie uleganie, jakie tylko z honorem ich zgodzić się może, oka-zywać będą. Nie żądają żadney korzyści, któraby na traktatach z różnemi Mocarstwa-mi wojną zajętemi, wyraźnie nie gruntowała się. Obowiązują się wzajemnie i w obliczu całej Europy, iż w okolicznościach, jakie w Traktatach zamknięte nie będą, nie zechcą szukać korzyści, któreby na powszechnym prawie Narodow nie zasadały się, na tym prawie, które od wszystkich Mocarstw i mo-carzów w Europie uznane i szanowane jest. gruntują traktat niniejszy. A gdy tego tyl-ko żądają, co jest prawem powszechnym przyznano i zabezpieczono; przeto niewin-ney a na traktatach zasadzoney żegludze, poddanych swoich należyta pomoc dawać będą, przeciwko tym wszystkim, którzyby na złamanie praw tak powszechnie uznanych, a jakich neutralnym i niepodległym Naro-dom zabronić nie można, nastawać chcieli, na dopięcie zamierzonego celu, każde z kon-traktujących Mocarstw, wystawi Eskadrę z 8. liniowych Okrętów i z uproporcyonowa-ney liczby Fregat złożoną, które razem lub pojedynczo, wszystkich, czego by bezpie-czeństwo Handlu Duńskiego i Szwedzkiego wyciągało, wzajemnie postrzegać będą. Kra-je Duńskie lub Szwedzkie w Niemczech, zu-pełnie z tej Konwencyi są wyjęte. Morze Bałtyckie jak w podobnych okolicznościach dziać się zwykło, jest uznane za morze zam-knięte. gdzie zbrojne odległych stron wo-jujących okręty, pokazywać się nie powinny.

Konwencya niniejsza ma być wspólnie wszystkim Mocarstwom wojującym podana z tym oświadczeniem, iż krok ten szczególnie zmierza ku utrzymaniu praw od nichże przy-znanych: do których zawsze odwoływano się nawet w ten czas, gdy Dania lub Szwec-ya ani myślały jakie im czynić przeszkody. Gdyby zaś które Mocarstwo pomimo tych Traktatow nie respektując prawa Narodow, jedyney podpory wszelkiego Towarzystwa, i powszechnego dobra, niewinney żegludze Szwedzkich lub Duńskich Kupieckich Okrę-tow chciało czynić jakie zawady; na ów czas oba sprzymierzone mocarstwa, o nagro-dzenie szkody dopominąć się będą, ale jeśli-by do czterech miesięcy spóźnione i nieza-spokojone być miały, poczytają to za zobo-pólną krzywdę. Konwencya ta służyć ma przez cały ciąg niniejszey wojny. Zawarta i podpisana była od Hrabi de Bernstorf Mi-nistra Zagranicznych interesow, ze strony Duńskiej, a od Barona Stael ze strony Szwedzkiej.

Nro III.

D O D A T E K

D O

G A Z E T Y N A R O D O W E Y

W I L E Ń S K I E Y.

W NIEDZIELĘ DNIA 22. MARCA ROKU 1794.

X
Z Torunia d. 26. Kwietnia.

Rewoiucyą w Warszawie zaszła sprawa fra i despotyczna Nota Ministra i Generala en Chef Jgelstroma Królowi i Radzie Nieustajacey na dniu 16 Kwietnia podana, w której koniecznie domagał się niezwłocznego odstąpienia Arsenalu Warszawskiego, nadto aby Woysko w Warszawie konfystujace dezarmowane i 20 kilka Osob znacznych aresztowano, a nawet i szubienicą ukaranych zostało. Król i Rada na ten czas nieustajaca, nie omieszkała uczynić w tey mierze przełożenia Ministrowi Rossyysk: lecz on nie odstąpił od swowego przedsięwzięcia. Xiążę Sułkowski Kanclerz W Kor: posłany od Rady do niego z reprezentacyą; nietylko nic nie wskótał, ale z taką pogardą i tonem despotycznym przyjął go P. Jgelstrom, że ów Xiążę aż Paraliżem ruszony został i w pół umarłego z Pałacu Jgelstroma wywieziono. Choruje bez nadziei życia. Liczba konfystujacego Woyska Moskiewskiego w Warszawie przechodziła 6,000, które gdy chciało opanować Cerkaz i Arsenał rozbroić Polskiego żołnierza; rozefła się natychmiast wiadomość aż do Zamku Królewskiego: gdzie od Króla Inści żądano, ażeby takowey obelgi dla Woyska swowego w własney swojej Stolicy attentowaney mścić się pozwolił. Na co Król odpowiedział: idźcie a brońcie honoru waszego. Natychmiast wzięto z Arsenalu Armaty i nappierwey je ku Pałacowi Jgelstroma wytoczono Obywatelstwa, Mieszkańców i Żołnierza zbroynego zebrało się natychmiast do 20,000. Granaty do Pałacu Jgelstroma rzucone sprawily, że wywiefli Moskale biała Chorągiew na znak pardonu, Polacy zezwolili na to, ale na samym wchodzie od Moskalow rażeni w taką wpadli zapalczywość, że ich pień wycinali. Wszytkie Pałace, gdzie się Moskale schronili, w perzynę poszły. Liczą już dopiero 1 Kościół i 5 Pałacow spalonych. Pałac, w którym stał Jgelstrom, palił się jeszcze przy odejściu Poczty. Wiele podeyrzanych wzięto w areszt i do Sądu Kryminalnego zapozwano. Warszawa teraz znacznym Woyskiem i liczną Artyleryą obwarowana. Z wielką niecierpliwością oczekiwają tu do Warszawy Generała Kościuszki, który po drodze z Krakowa do Warszawy, wszystkie przeciw sobie idące Korpusa Moskiewskie pobit. Listy z Plocka donoszą, że Generał Jgelstrom z 600. ludzi i to rannych z Warszawy tam przybył.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Z Paryża d. 7 Kwietnia

Dla mnóstwa Krajowych wiadomości Artykuł Paryzki wstrzymać musieliśmy, lecz dzisiaj w krótkości to zbierzemy w czym

Czytelnikom naszym zadłużyliśmy się.

Sejście Konwencyi Narodowey od dnia 24. Marca do dnia 6. bieżącego Miesiąca zajęte były rapportami Deputacyi ocalenia publicznego i Deputacyi bezpieczeństwa, stosującemi się do odkrytych wielorakich spiskow przeciw Rzpltey knowanych; przekonano się bowiem, że zdraycow wewnętrznych jak naysurowiey karać należy, chcąc bytż wewnątrz bezpiecznym. Już dawniey doniesłiśmy o ścieciu Heberta, i współników jego, późniey inni spiskowi odkryci zostali, między którymi znajdują się Deputowani Danton, la Croix, Camille, Desmoulin, Phisippaux i Ministrowie Desforgues i Paré tych wszytkich dnia 31. Marca w Areszt pobrano.

Na Sejście Konwencyi dnia tegoż Legendre wniósł, ażeby wspomnieni więźniowie u Kratek Zgromadzenia byli wysłuchani. Sprzeciwił się temu Fayau, a potym Rebertspierre mówiąc: po okrzykach, które się słyszeć dały na wniosek Legendra poznać można, że tu idzie o rzecz ważną. Lecz ja się spytam, czyli na Osob kilka zważać więcej należy, jak na Oyczyznę? Nie zaiste, Legendre nie wspomina Deputowanego Lacroix, bo wie dobrze iż brońć go, jest to wleczną chcieć się okryć hańbą. Mówi tylko o Dantonie, mniemając że on jest Człowiekiem uprzywilejowanym, ale dziś zobaczymy, czyli Konwencya ma dosyć siły do obalenia tego od dawna już spróchniałego bałwana? czyli też bałwan rzeczony upadając przygniecie Konwencyą i Narod Francuzow. Zarzucają wam żeście władzą sobie powierzoną nadto daleko rozpostrzenili, wam, którym moc Narodowa cała jest powierzona, wszytko, coście zrobili wolnie uczyniliście, zbawiliście nie raz Rzpltą, zezwolenie całej Francyi zawsze ustawy wasze upoważniało. Kto w tym momencie drży, jest winowaycą, niewinność niczego się niepowinna obawiać. Chciano mnie także zatrwożyć, chciano mnie przekonąć, że kiedy niebezpieczeństwo zbliży się do Dantona i mnie nakoniec dosięgnie. Wystawiono mi go jako tarczę, która mi od pociskow moich nieprzyjacioł zastawiać miała, niech więc i tak będzie, oświadczam się atoli publicznie, że mnie żadne niebezpieczeństwa bynajmniey nietrwożą; życie moje własnością jest Oyczyzny, serce moje nie zna bojaźni; jeżeli mam umrzeć, umrę bez zarzutu, byłem przyjacielem Pethiona, ale gdy maska, którą nolił spada, opuściłem go zaraz z Rolandem w dobrym zostawałem porozumieniu. Gdy się pokazał zdraycą, sam go okarżyłem Danton chce ich naśladować, już tedy w oczach moich, niczym nie jest, tylko nieprzyjacielem Oyczyzny. Żądam przeto aby wniosek Legendra był odsunięty.

Legendre odpowiada w krótkości, iż go Robertpierre nie musi znać dobrze, jeżeli mniema, że nie jest w stanie uczynić ofiary o sob kilku dla dobra Ojczyzny. Kończy żądając, aby przeciw oskarżonym dowody złożone były.

Barrere popiera zdanie Robertspiera i mówi: czyliż się już nieznajduję w Konwencji Narodowej, czyliż podnoszę głos mój w Senacie Wenecyi lub Genui, gdzie arystokracya lud uciska swemi przywilejami? Reprezentanci ludu w niczym się od innych Obywatelow różnić niepowinni: Obywatela Obywatel oskarża Reprezentanta ludu. Kiedy jego oskarżyć mogą, mówiono tu o Dyktaturze. Lecz czyliż ta okropna Dyktatura znaleźć się może w Deputacyi ocalenia publicznego i w Deputacyi bezpieczeństwa? które co miesiąc, co minuta skasowane bydz mogą, co chwila mogą bydz pociągane do odpowiedzi, i które władze swoje winne są nie komu innemu, tylko samey Konwencji.

Po uchyleniu zatym wniosku Legendra, St. Just, imieniem Deput: ocaleniacyjni rapport następujący: Rewolucya (rzekł) jest w Narodzie, a nie w sławie kilku pojedynczych ofob, jest gwarantką dla Ludu naprzeciw Intrygantom, którzy przez swą bezczelność i bezkarność chcieliby stać się, że tak powiem, patrycyuszami, mówią wprawdzie teraz arystokracyi że się Republikanie wzajemnie gubią, ale arystokracyi fałszy tylko rozsiewają, ich wytepiemy, oskarżam przed Wami, ostatnich monarchizmu i władzy Królewskiej adherentow, to jest: tych Ludzi, którzy od gciu lat wszystkim służyli facyom i na wolność tak czatowali, jak tygrys na krwawy swóy, połow doświadczyliśmy wszystkich nawałności, które wielkim towarzyszą przedsięwzięciom. Od lat pięciu jedna fakcyja po drugiej następowała. Partya Orleańska pierwszą była Zgromadzenie Narodowe Konstytucyjne w dzień było Senatem, a w nocy zgrają spiskowych. Zamiar osadzenia na Tronie Xcia d' Orleans spełzył bezskutecznie, inna fakcyja chciała zapewnić Tron dworowi Hannoverkiemu; lecz dzień 10 Sierpnia i ten zniszczył układ. Briffot i przyjaciele jego inne knowali potym spiski. Po nich Hebert i Chabot powstali. Ultrarewolucyoniści nowych chwycili się sposobow, zbijając nieśmiertelność duszy. Postąpiono dalej, ułożono wprowadzić Atheizm sto razy niebezpieczniejszy, niż zabobność. Na ów wieczną Opatrzność nawet, która nad nami czuwała porwać się, odważono. Chciano najsłabsze, najsłabiej uczucia i skłonności wolnego ludu, to jest ludzkość i przekonanie o bytności najwyższej istoty. z tego wyrugować świata i niezostawić w nim, jak próżne nic, jak tyraniją i zbrodnią. Spodziewano się pomnożyć nieprzyjaciół wolności, zwalając na nią wszystkie te czarne obrydlowości. Lecz niech się Francuzi kochają wzajemnie, niech szanują rozum, ale niech ich rozum nieoddala od wszechmocnego Bóstwa. To rzekłszy St Just, zaczął czytać oskarżenie przeciw Dantonowi, i innym uwięzionym w następującej treści: Dantonie usługiwales tyranii z Briffotem, wiadomą petycją na polu marsowym ułożył, i gdy za nie 2,000 Obywatelow życiem przypłacił, ty z Briffotem ocaliles się. Po śmierci Miraba byles w porozumieniu z Lametem i Barnawem, w czasie Zgromadzenia Narodowego obojętnym okazales się. Byles współ-

nikiem zdrady Dumouriera. Miales sobie zaszczyt żeś nigdy nieoskarżył Deputowanych Genfonne, Guadet, Briffot &c. byles przyjacielem Fabra. Gdyś jego był obrońcą i broniłes współnika twych zbrodni. Obstawales za Generałem Stengel, który pod Akwisgranem forpoczy nasze zamordować kazał. Kiedys był Ministrem, posłales Fabra do Dumouriera, skutkiem tego było, ocalenie Woyska nieprzyjacielskiego wśród Francyi. Po twym z Belgium powrócie, gadales o występkach Dumouriera z tylu pochwałami, z jakimiby pocziwy człowiek o cnotach Katona mówił. Zezwoliles na to, aby Konwencya o zdradzie Dumouriera nie była uwiadomiona. Powodowales dziennikami Kamilla, Desmoullins i Philippeaux, Herault de Sechelles tym czasem wyjawiał przed nieprzyjaciółmi tajemnice Deputacyi ocalenia publicznego. Żadales z Hebertem wykonacyi uchwaloney przez nas Konstytucyi, w czasie kiedy Konstytucya od naszych nieprzyjaciół słabszą była. Chciales młodego Kapeta obwołać Królem &c. &c. Po tym raporcie Konwencya wydała Dekret oskarżenia Deputowanych Danton, Camille, Desmoullins, Herault de Sechelles, Philippeaux i la Croix, jako współników spisku przeciw Rzpltey.

Proces nie trwał długo dnia albowiem 5 Kwietnia Trybunał rewolucyyny wydał wyrok śmierci na nich, i na uwięzionych dawniej Obywatelow Chabot, Fabre d'Eglantine, Bazire, Delaunay, Westerman, na braci Frey, Gufman, Ex abbe, Expagnas, Patrona Diedrichsen. Ci wszyscy dnia tegoż ścięci zostali. Tak to w Narodach wolnych wybijających się z pod jarzma przemocy i prześladow karać należy zdrajcow, własną prywatę nad dobro publiczne przekładających. Gdzie zbrodnie publiczne zostają bezkarne, tam niemasz rządu i praw, tam wolność nigdy ugruntowana nie będzie.

Tegoż dnia to jest 5 Vadier na Sessyi Konwencji głos zabrawszy, rzekł: muszę przed wami ferce moje wylać. Byłem dnia wczorajszego świadkiem scen nieprzytomnych, zdarzonych przed Sądem Rewolucyynym: widziałem, jak ci zepsuci ludzie spiskowi (mowa tu jest o zdrajcach wyżej wytkniętych, którzy stanawszy, przed sądem rewolucyynym zlorzeczyć mi i potwarzać go ważyli się) targali się przeciw sprawiedliwości. Słyszałem Dantona mówiącego, że nim 3 miesiące przeydą, wszyscy Deputowani w Deputacyach ocalenia publicznego i bezpieczeństwa zasiadający, w kawalki rozszarpani i po ulicach Paryża cząstki ich rozrzucone będą; wiedzieć także należy że i Dillon należał do spisku. Mnóstwo uwięzionych w Pałacu Luxemburg ofob Woyskowych, miało z nim wspomniane zamordować Deputacye i na wszystkich wołać ulicach: Dyktator jest nam potrzebny; choć jestem stary i słaby, oświadczam jednakże gdybym znał pomiędzy nami kogo, któryby chciał osiągnąć Dyktaturę, sam bym pierwszy w pierśiach jego puginął utopił (tu cała Konwencya jednomyślnie powstaje, i ze wszystkich stron słyszeć się dały wołania: niech zniszczenie padnie na tyranow! niech żyje Rzplta!

(Reszta potym)